

зува върху това. Павелъ отиде и въ островъ Критъ гдѣ-то и оставилъ — Тита за да даде на новж-тѣ църквѣ въ това мѣсто изискуемы-тѣ урѣжданія. (Тит. 1; 5.). Тогава вѣроятно и посѣти Ефесъ и Македоніѣ (1. Тим.). Слѣдъ кое-то го намѣрваме въ Никополи въ прѣдѣлы-тѣ на Иллиріѣ гдѣ-то проповѣдваше и отнапрѣдъ (Рим. 15; 17.) и най-сѣтнѣ дойде пакъ чрѣзъ Троада, Милети и Коринѣ въ Римъ (2. Тим.) гдѣ-то царь-Неронъ го погуби съ мечъ (год. 67. слѣдъ Род. Хр.). Гдѣ-то Павелъ самъ не можеше да отиде или да ся бави, тамъ поставялъ Христіянскы мжжіе (Дѣян. 14; 23.) кои-то чрѣзъ обхожденіе-то си съ тѣхъ, гы образувалъ въ достойны Христіяны. Вые познавате вече имена-та Варнава, Силла, Марка, Лука, Тимотей, Титъ и проч. Онова, кое-то той-зи великый Апостолъ изъ Антиохіѣ, Ефесъ, Коринѣ и Римъ въ околны-тѣ градове и земли съ неуморимъ вѣрность е извършилъ е до толкова обѣмчиво и отъ таквази голѣмъ важность, щото той самъ си, въ сравненіе съ другы-тѣ Апостолы, можеше да каже за себе си: «трудихъ ся повече отъ всичкы тѣхъ.» (1. Коринѣ. 15; 10.).

Нъ и тѣ не бѣхъ праздни; и ако исторія-та не ни дава едно такво пълно и подробно извѣстіе за тѣхнѣ-тѣ работѣ, както за работѣ-тѣ на Апостола Павла, не ще да бѣде праздно да обърнемъ вниманіе-то си върху тѣхъ.

Петръ бѣше избранъ отъ Господа Иисуса Христа, да тури начало съ проповѣдъ на Еванге-